

ΕΤΟΣ 56ον

16 Μαρτίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (2859)

«Η ΝΙΚΗ Η ΝΙΚΗΣΑΣΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ...»

Τήν πρώτη Κυριακή τῆς Μεγάλῆς Τεσσαρακοστῆς ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ἐορτάζει «τόν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας τῆς». Μνημονεύει τοὺς ἀγῶνες τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς καί μᾶς χειραγωγεῖ στά βιώματα τῶν ἁγίων Πατέρων μας· στά βιώματα ἐκεῖνα πού, ὅταν διατυπώθηκαν σέ δόγματα καί κανόνες, «τὴν Ἐκκλησίαν ἐστήριζαν». Τί εἶναι ὅμως ἡ Ὁρθοδοξία μας;

Πράγματι ἡ Ὁρθοδοξία μας εἶναι «ἡ νίκη ἡ νικήσασα τόν κόσμον» (Α΄ Ἰωάν. 5,4). Εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Λόγου, ὁ ὁποῖος, ἐπειδὴ «σὰρξ ἐγένετο», «ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ» (Ἰωάν. 1,14). Ἡ «θέα» τοῦ Θεοῦ «ἀποτελεῖ τὴν οὐσία τῆς Ὁρθοδοξίας», γιατί μόνο αὐτὴ «ψηλαφεῖ» τόν Ἰησοῦ Χριστό!... Μόνο αὐτὴ «κατέχει» τόν Ἰησοῦ Χριστό!... Μόνο αὐτὴ «διδάσκει» τὴ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στά ὅρια τῆς εὐαγγελικῆς Ἀλήθειας. Μόνο αὐτὴ «κοινωνεῖ» τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέσα ἀπὸ τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας!

Ἡ Ὁρθοδοξία μας, ἡ αἰώνια ἀλήθεια γιά τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο χωροχρονικά εἶναι θεανθρώπινη. Ἡ λατρεία τῆς ὁδηγεῖ στόν ἁγιασμό μας. Σῶζει μέ τὴ διδασχὴ καί διδάσκει μέ τὴν ἐλευθερία τῆς. «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν...» (Μάρκ. 8,34). Τό μεγαλεῖο τῆς, ἡ δόξα τῆς, ἡ ἀλήθειά τῆς. «Περιπατεῖν ἐν ἀληθείᾳ» (Β΄ Ἰωάν. 4) εἶναι ὁ τρόπος τῆς διαμέσου τῶν αἰῶνων φανερώσεώς τῆς.

Ἡ Ὁρθοδοξία μας εἶναι «ἡ ἐλευθερία τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. 8,21). Στίς ὄντολογικές διαστάσεις μιᾶς «καινῆς βιοτῆς» κατανοεῖται τό πολίτευμά τῆς. Γι' αὐτό καί «μένουσα ἐν ἑαυτῇ τά πάντα καινίζει». Συγκεφαλαιώνει παρελθόντα, παρόντα καί μέλλοντα. Φωτίζει καί ἀξιολογεῖ τό παρελθόν, διαγράφοντας μέ τό ἅγιο Βάπτισμα καί τὴ μετάνοια - ἐξομολόγηση τὴν ἁμαρτία, τὴν πτώση, τόν θάνατο.

Εἶναι τό παρόν, καθότι «ὁ Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τοὺς

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α' 44-52)

«Έρχου καί ἴδε»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ εὕρισκε Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὕρισκε Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν σκῆην, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἰπόν σου εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς σκῆης πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ τοὺς Ἄγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

αἰῶνας» (Ἐβρ. 13,8). Προχωρεῖ πρὸς τὸ μέλλον μέ τὴν προσδοκία «...ζωὴν τοῦ μέλλοντος...». Ἡ Ὁρθοδοξία μας εἶναι ἡ «Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολική» Ἐκκλησία μας, πού «ἐν προσώπῳ» κάθε μέλους της πιστεύει, ὁμολογεῖ προσδοκᾷ! Εἶναι, ὅπως γράφει καὶ ὁ Γιώργος Σεφέρης, μιά «ἀπέραντη ἀλληλεγγύη πεθαμένων καὶ ζωντανῶν». Αὐτὴ μᾶς ὁδηγεῖ στὴ «γνώση» τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι «ὁ εἷς καὶ τὰ πάντα».

«Ἡ εὐρυχωρία τῆς πίστεως»

Ἡ Ὁρθοδοξία μας εἶναι ἡ «εὐρυχωρία τῆς πίστεως». Ἐκφρασὴ της καὶ «Πιστεύω» της εἶναι ἡ οἰκουμενικότητα τῆς ἀλήθειας της, ὅπως καταχωρήθηκε στὶς Συνόδους καὶ πού ὀριοθετεῖ τὴν ἀλήθεια τῆς «προσώπῳ Ἰησοῦ» ἀποκάλυψης της στὸν κόσμο. Εἶναι εὐ-αγγέλιο, ἀλλήλα καὶ δόγμα! Αὐτὰ τὰ δύο ἀποτελοῦν καὶ ἐκφράζουν τὸ πλήρωμα τῆς νέας ζωῆς πού φέρνει στὸν κόσμο. Εἶναι «ἡ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι διατύπωση τῆς τριαδικῆς ἐμπειρίας, μέσα στὴν ὁποία βαπτίζεται ὁλόσωμος ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς Ἐκκλησίας».

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ὁ «χώρος» τῆς Χάριτος, τὸ «δοχεῖον» τῆς Χάριτος. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, πού «τὰ ἀσθενῆ θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα συμπληρώνει καὶ ὀλοκληρώνει». Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀπάντηση τοῦ Κυρίου στὴν προσευχὴ τοῦ Παύλου τονίζει αὐτὴ τὴ διάσταση τῆς Ὁρθοδοξίας στὰ λόγια: «Ἄρκεί σοι ἡ Χάρις μου» (Β' Κορ. 12,9). Εἶναι δηλαδὴ ἡ Ὁρθοδοξία μας «ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν».

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἤθελε ὁ Ἰησοῦς νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ βρῖσκει τὸν Φίλιππον καὶ τοῦ λέγει, «Ἀκολούθησέ με». Κατίγιο δέ ὁ Φίλιππος ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδά, ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀνδρέα καὶ τοῦ Πέτρου. Ὁ Φίλιππος εὐρίσκει τὸν Ναθαναὴλ καὶ τοῦ λέγει, «Εὐρήκαμε ἐκεῖνον, διὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον καὶ οἱ Προφῆται, τὸν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ». Καὶ ὁ Ναθαναὴλ τοῦ εἶπε, «Εἶναι δυνατόν ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ νὰ προέλθῃ κανένα καλὸ;». Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Φίλιππος, «Ἔλα νὰ ἰδῆς». Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ νὰ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε, «Νὰ ἕνας ἀληθινὸς Ἰσραηλῆτης, εἰς τὸν ὁποῖον δέν ὑπάρχει δόλος». Ὁ Ναθαναὴλ τοῦ εἶπε, «Ἀπὸ ποῦ μέ γνωρίζεις;». Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Πρὶν σέ φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, σέ εἶδα νὰ εἶσαι κάτω ἀπὸ τὴ συκιά». Ὁ Ναθαναὴλ τοῦ λέγει «Ραββί, σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπὸ τὴ συκιά, πιστεύεις; Θὰ ἰδῆς μεγαλύτερα πράγματα ἀπὸ αὐτά». Καὶ προσέθεσε, «Ἀλήθεια, ἀλήθεια, σὰς λέγω, ἀπὸ τώρα θὰ βλέπετε τὸν οὐρανὸν ἀνοιγμένον καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνεβαίνουν καὶ νὰ κατεβαίνουν πρὸς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιβιζαίου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Ἀλήθεια. Καὶ ἡ ἀλήθεια δέν ἐξαντλεῖται στὴ διατύπωσὴ της, καθὼς ἡ διατύπωση εἶναι ἀπλῶς ὄριο-σύνορο τῆς ἀλήθειας. Ἐσχατὴ ἀλήθεια εἶναι ἡ ζωὴ πού δέν ἀναιρεῖται μὲ τὸν θάνατο. Εἶναι ὁμως καὶ ἡ Ἀνάσταση· ἡ ἀνάσταση τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ Θεανθρώπου. Γι' αὐτὸ καὶ «πύλαι ἄβου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς» (Ματθ. 16,18). Τῆς Ὁρθοδοξίας πού ἀγκαλιάζει μὲ τὴ «ματιὰ» της τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ, τὴ ζωὴ καὶ τὸν θάνατο, τὴν ἁμαρτία καὶ τὴ λύτρωση. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ κάνει «καινά», τοὺς δίνει ζωὴ· αὐτὴ τὴ ζωὴ πού βγῆκε ἀπὸ τὸν Τάφο τοῦ Ἀναστάντος. Εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία μας ἡ «καινὴ ἐν Χριστῷ κτίσις» (Β' Κορ. 5,17).

Χῶρος ἄσκησης

Ἡ Ὁρθοδοξία μας εἶναι καὶ «χῶρος» ἄσκησης καὶ μαθητείας. Βιωματικά προσεγγίζεται μόνο μὲ τὴν ταπείνωση. «Ταπεινοῖς δίδωσιν χάριν» (Ἰακ. 4,6). Ὁ ἐγωισμὸς ὁδηγεῖ στὴν αἵρεση, στὸν τεμαχισμό τῆς σώζουσας ἀλήθειας σὲ «μερικές» γνώμες γύρω ἀπὸ τὸ ἀντικείμενο τῆς πίστεως. Χῶρος, λοιπόν, μαθητείας «παρὰ τοὺς πόδας» τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἄσκηση μέσα στὴν Ἐκκλησία γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς «κατ' ἀλήθειαν» ζωῆς.

Ἡ Ὁρθοδοξία μας εἶναι ἡ ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πού «φωτίζει καὶ ἀγιάζει κάθε ἄνθρωπον». Καὶ σ' αὐτὸ τὸν φωτισμὸ καὶ σ' αὐτὴ τὴ χάρη δέν

16 Μαρτίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)
«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843), Σαββίνου († 287),
Ἰουλιανοῦ († γ΄ αἰ.) μαρτύρων, Χριστοδοῦλου ὀσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Μαρτίου, Β΄ τῶν Νηστειῶν.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

ὑπάρχει μέτρο. Μέσα στήν Ἐκκλησία ζοῦμε τήν Ὁρθοδοξία καί μέσα σ΄ αὐτή κερδίζουμε τή σωτηρία. Γιατί ἐκεῖ βρίσκουμε «τήν πίστη τῶν Ἀποστόλων, τήν πίστη τῶν Πατέρων, τήν πίστη τῶν Ὁρθοδόξων». Κι αὐτή ἡ πίστη, ἡ ὀρθόδοξη, στηρίζει ὀλόκληρη τήν οἰκουμένη, σύμφωνα μέ τό Συνοδικό τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Αὐτή εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία μας: Τό καύχημα, τό σέμνωμα, τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εἶθε καί ἐμεῖς νά χαιρόμαστε τήν ἁγία μας Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί νά δίνομε ὁ καθένας μέσα σ΄ αὐτή «τήν μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ἀποκ. 1,2). Ἀμήν.

† Α. Χ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Θεολογικές μελέτες καί ὁμιλίες

Στίς σελίδες τοῦ τόμου τό θέμα ἱεραποστολή ξεδιπλώνεται στίς πραγματικές ὑπαρξιακές, ἐκκλησιαστικές καί πανανθρώπινες διαστάσεις του, ξυπνά συνειδήσεις, ἀποκαλύπτει εὐθύνες, γεμίζει τήν καρδιά ἐπίγνωση κι ἐλπίδα. Ὁ λόγος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας Ἀναστασίου, ἄλλοτε ἤρεμα καί ἄλλοτε σάν κύμα ὀρμητικό, μᾶς καλεῖ νά βγοῦμε ἀπό τήν περιχαρακωμένη αὐλή τοῦ ἀτομικοῦ ἢ ὁμαδικοῦ μας «ἐγώ» καί νά ἀκολουθήσουμε μέ συνέπεια τόν Χριστό.

Κάθε Τετάρτη, 20:30 ἕως 21:00, στόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη». Ἀπό τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπιμελοῦνται καί παρουσιάζουν ὁ Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γεωργίου καί ὁ θεολόγος Εὐάγγελος Μαρινόπουλος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.